

Mahmud Dervîş

KÖYLÜYÜZ AYIPTIR SÖYLEMESİ

Arapçadan Çeviri: Mehmet Hakkı SUÇİN

Göreneklerini bilmiyordum annemin ve ailesinin
denizden geldiğinde kamyonlar. Ama biliyordum
dedemin abasının etrafındaki tütün kokusunu
ve kahvenin ölümsüz kokusunu doğduğumdan beri
nasıl doğuyorsa evcil bir hayvan burada
bir seferde!

*

Bizim de bir haykırışımız var yeryüzünün kenarına
düşüşte. Fakat saklamayız seslerimizi
eski testilerde. Asmayız dağ geçisini
duvarın üzerine. Bir hak iddia etmeyiz tozun
egemenliğinde. Düşlerimiz ne gözünü diker
başkasının üzümüne
ne de kuralı çiğner!

*

Henüz bir teleği yoktu ki ismimin zıplayayım daha ötesine
öğleden sonranın.

Nisan sıcağı güvercinler gibi uçuruyordu bizi
geçici ziyaretçilerimizin rebapları gibi.

Bir zilim var birinci: Bir kadının cazibesi oyuna getiriyor beni
koklamam için sütü onun dizlerinde ve kaçmak
sofranın ısırtığından!

*

Bizim de sırrımız var güneş düştüğünde
kavaklardan: Bir ağlama isteği rehin alır bizi
bir hiç uğruna ölen birine
Sürükler bizi bir gençlik arzusu
ziyaret etmeye Babil'i ve Şam'da bir camiyi.
Ve bir gözyaşı bizi akıtır güvercinlerin ötüşünden
acının ölümsüz hikâyesinde!

*

Köylüyüz ayıptır söylemesi ve pişmanlık duymayız
konuşmaktan. Adlarımız birbirine benzer
günlerimiz gibi. Adlarımız tanımlamaz bizi tamamen.
Misafirlerin konuşmalarına sızarsınız. Söyleyecek sözümüz var
toprağa dair yabancı kadına, tüy tüy nakşederken mendilini
geriye dönen kuşlarımızın göğünden!

*

Tespih ağacından daha güçlü çivileri yoktu mekânın
kamyonlar geldiğinde denizden. Öğününü hazırlıyorduk
ineklerimizin ahırlarında. Günlerimizi diziyorduk
el işimizin dolaplarında. Nutuk atıyorduk at sevgisi hakkında
Ve işaret ediyorduk aylak yıldıza!

*

Biz de atladık kamyonlara. Zümrüdün parıltısı
yârenlik ediyordu bize zeytinimizin gecesinde
ve köpekler kilise kulesinden geçen bir aya havlıyordu.
Ama korkmuyorduk. Zira çocukluğumuz gelmemişti bizimle.
Bir şarkıyla yetindik: Evimize döneceğiz pek yakında...
Kamyonlar fazla yüklerini boşaltınca!